

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΑΘΗΝΑ 02/08/18

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΕΡΙΒΑΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Θέμα: «Υποβολή έντονης διαμαρτυρίας για την κατάσταση που επικρατεί στο ελληνικό Κέντρο Περίθαλψης Αγρίων Ζώων το οποίο παρομοιάζεται με το Κωσταλέξι... »

Σχετικά με το συνημμένο δημοσίευμα, της εφημερίδας «εν αιθρία» των **ΙΟΥΝΙΟΥ - ΙΟΥΛΙΟΥ**, παρακαλείσθε για την τοποθέτηση σας σε όλα όσα εμπεριέχονται σ' αυτό. Το θέμα ενδιαφέρει αρκετούς συμπατριώτες και συγκεκριμένα μας το έθεσε η κα Παπαράπη Θέκλα, ----- και μάλιστα ζητά να της μεταφέρουμε την απάντηση του αρμόδιου Υπουργού.

Ο αναφέρων βουλευτής

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος
Βουλευτής Αχαΐας
Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού
Κόμματος Ελλάδος

ΕΚΠΑΖ: Κωσταλέξι ή Κιβωτός της Αγάπης;

Διαβάζοντας την καταγγελία στον ηλεκτρονικό τύπο σχετικά με τις συνθήκες που επικρατούν το τελευταίο διάστημα στο **Ελληνικό Κέντρο Περιθαλάσσης Αγρί-ας Ζωής** στην Αίγινα και κυρίως σε ό,τι αφορά στη διαβίωση των άγριων ζώων, η εφημερίδα μιλάει για άσχημες συνθήκες για τα ζώα και τους ανθρώπους, λόγω έλλειψης ηλεκτρικού ρεύματος, χρημάτων, τροφών για τα ζώα και κακοτεχνιών στα κτήρια.

Η εκδρομή, λοιπόν, που θα πραγματοποιούταν από την ΟΙ-ΚΙΠΑ στο νησί Αίγινα, μου ήρθε ...«κουτί», για να εξακριβώσω ιδι-οις όμοιας (με τα μάτια μου) του λόγου το αληθές. Δεν σας κρύβω ότι είχα αγωνία αν θα μας δε-χτούν, θα μας αφήσουν να πάμε όπου θέλαμε και κυρίως να βγά-λουμε φωτογραφίες ελεύθερα.

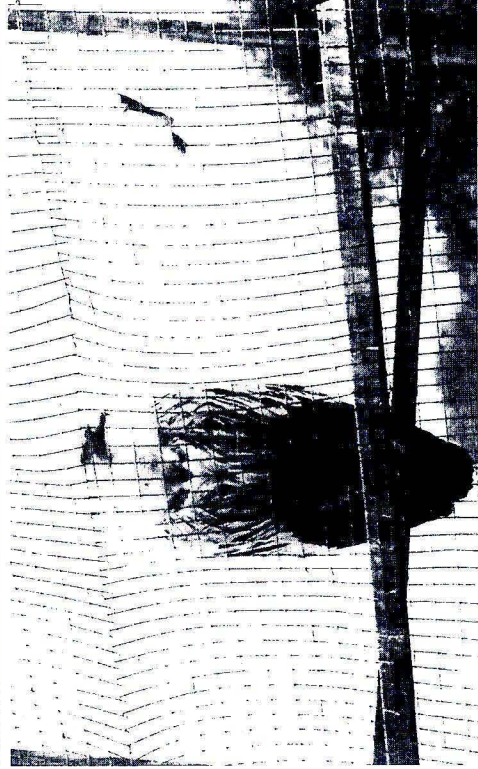
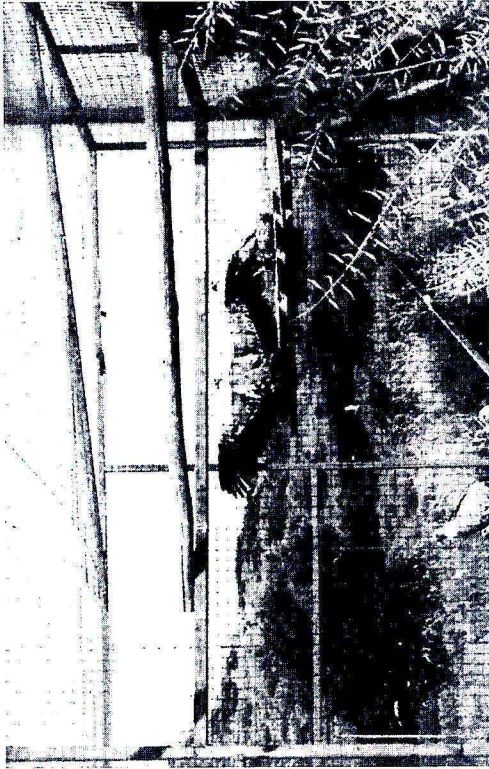
Η περιρέουσα φημολογία ήταν ότι το κέντρο έχει κλείσει, ότι κάποια πουλιά που έχει είναι σε κακό χάλι, ετοιμοθάνατα, κι όλα αυτά από ένα δημοσίευμα. Αφού έγιναν οι απαραίτητες συνενο-ήσεις με τον κ. Πουλόπουλο, να 'μαστε 7 άτομα Κυριακή πρωί στο Κέντρο. Επί της υποδοχής ήταν τα σκυλάκια του ΕΚΠΑΖ, φωνακλάδι-κα, αλλά όχι επιθετικά, μόνο για να δικαιολογήσουν τις κροκέτες που έτρωγαν και, αν κρίνω από τις κοι-λίες τους, δεν τρώνε και λίγο. Στη συνέχεια βρεθήκαμε με ένα εθελοντή, που μας είπε πού θα βρούμε τον Γιάννη Πουλόπουλο. Πιο κάτω συναντήσαμε τον Γιάννη με στολή εργασίας. Προφανώς, τα πουλιά δεν ...ήξεραν ότι είναι Κυριακή και ότι θα έρθουν ξένοι...

Άρχισε να μας λέει για την ιστο-ρία του Κέντρου, πώς δημιουργή-

ντά σε ένα κοπάδι γύπες (όρνια gyrs fulv), όταν για πολλά χρόνια τους έβλεπα με το κιάλι από μεγά-λη απόσταση, ήταν πρωτόγνωρη! Τα μεγαλειώδη αυτά πουλιά πετούσαν από το εσωτερικό του ενός κλουβιού στο άλλο κλουβί γυμνάζοντας έτσι τα φτερά τους προετοιμαζόμενα για την ημέρα της απελευθέρωσης, για όσα απ' αυτά θα είναι εφικτό. Εντυπωσια-κή ήταν και η παρουσία ενός μου-ρογύπτου, που έτρεχε πέρα δώθε με ένα ιδιαίτερο περπάτημα. Πολύ διαφορετικά ήταν αυτά που μας έλεγε ο Γιάννης σχετικά με τις προτιμήσεις του κάθε γύπα επά-νω στο πτώμα, άλλος για το δέρμα και τους μυς, άλλος για τα κόκαλα, άλλος για τα σπλάχνα. Στην ερώτη-ση ποια θα είναι η τύχη των που-λιών στη συνέχεια, ο Γιάννης μάς είπε ότι αυτά που είναι ικανά θα απελευθερωθούν, τα άλλα με προ-βλήματα, αναπαραγωγικά ή μη, θα ζουν στο καταφύγιο για το υπόλοι-πο της ζωής τους και εφόσον δεν έχουν βασανιστικά προβλήματα υγείας δεν θα γίνεται χρήση του δικαιώματος της ευθανασίας.

Μου έκανε εντύπωση και κάτι άλλο ακόμη, παρόλο ότι είχε πολ-λή ζέστη, περίμενα ότι όλα αυτά τα πουλιά θα μύριζαν άσχημα, παρα-δόξως δεν ερχόταν καμιά άσχημη μυρουδιά από τα κλουβιά.

Φαίνεται το ότι τους βρήκαμε να δουλεύουν και Κυριακή είχε ως αποτελέσματα την καθαριότητα των πουλιών. Αντλών την εμπειρία μου από τα παιδικά μου χρόνια στο χωριό, όπου είχαμε κότες και, αν δεν πηγαίναμε κανα δυο ημέρες να τις καθαρίσουμε, γιατί κάτι έτυ-χε, δεν μπορούσαμε να πλησιάσεις από τη βρώμα!

... ότι έφτανε η ώρα για φαγητό. Ένα άλλο παράξενο γεγονός, που δικαι-ολογούσε τον τίτλο τους, ήταν ότι δεν μετανάστευαν το χειμώνα τα γονεϊκά ζευγάρια, ενώ αποδηνού-σαν οι νεοσσοί. Έμεναν ευλαβικά και κρατούσαν τη θέση με κρύο και βροχές. Να δεις, ποιο άλλο ζώο μού θυμίζει!... Τον... Α, ναι, τον ... homo politicus!

Ας σοβαρευτούμε, όμως, και ας αναλογιστούμε ότι όλο αυτό το Κέντρο περιθαλάσσης, το άλλοτε

ξενάγηση, του τηλεφώνησαν από Νέα Σμύρνη, για να του στείλουν κάποιο πουλί, ενώ στο δωμάτιο με το βιβλίο εντυπώσεων υπήρχαν χαρτόκουτα με πουλιά με χθεσινή ημερομηνία αποστολής από Αθή-να, δηλ. πλήρης η λειτουργία του Κέντρου!

Θεωρώντας, λοιπόν, ότι είναι επιβεβλημένο για κάθε άνθρωπο με ανησυχίες για τα περιβαλλο-ντικά θέματα, που πιστεύει ότι τα πράγματα στη φύση δεν πάνε

Κέντρο. Επί της υποδοχής ήταν τα σκυλάκια του ΕΚΠΑΖ, φωνακιάδικα, αλλά όχι επιθετικά, μόνο για να δικαιολογήσουν τις κροκέτες που έτρωγαν και, αν κρίνω από τις κοιλιές τους, δεν τρώνε και λίγο. Στη συνέχεια βρεθήκαμε με ένα εθελοντή, που μας είπε πού θα βρούμε τον Γιάννη Πουλτόπουλο. Πιο κάτω συναντήσαμε τον Γιάννη με στολή εργασίας. Προφανώς, τα πουλιά δεν... ήξεραν ότι είναι Κυριακή και ότι θα έρθουν ξένοι...

Άρχισε να μας λέει για την ιστορία του Κέντρου, πώς δημιουργήθηκε και ποιοι ήταν οι σκοποί του. Μου έκανε δε εντύπωση πώς, όταν ιδρύθηκε, ήταν το μεγαλύτερο και το μοναδικό των Βαλκανίων.

Η ξενάγηση ξεκίνησε με την παρουσίαση του Οβελίξ, ενός καλοζωισμένου αρσενικού αγριοπούρου, που το δασαρχείο το κατάσχεσε, πριν από χρόνια, από ένα... «φύλοζωο», ο οποίος το μεγάλωνε με προφανείς... «οικο-λογικούς» σκοπούς! Στο διπλανό κλουβί μία, μικρότερης ηλικίας, αγριογουρουνίτσα, η Φραμπάλα, πού είχε βρεθεί τραυματισμένη και αφυδατωμένη, μόλις 5 κιλά. Πιο κάτω είδαμε μια αλεπού, ένα αετό και σιγά σιγά φτάσαμε στους γύπες. Ένα ανυπερβλητό θέαμα δύο μεγάλων υπαίθριων κλουβιών με κάμποσους γύπες μέσα. Φωτογραφίζω χρόνια πουλιά, αλλά ποτέ δεν έχω βρεθεί τόσο κοντά σε τόσους πολλούς γύπες!

Η αίσθηση ότι βρισκόμουν κο-

αλλο ακόμη, παρόλο ότι είχε πολλή ζέστη, περίμενα ότι όλα αυτά τα πουλιά θα μύριζαν άσχημα, παραδόξως δεν ερχόταν καμία άσχημη μυρουδιά από τα κλουβιά.

Φαίνεται το ότι τους βρήκαμε να δουλεύουν και Κυριακή είχε ως αποτελέσματα την καθαριότητα των πουλιών. Αντλώ την εμπειρία μου από τα παιδικά μου χρόνια στο χωριό, όπου είχαμε κότες και, αν δεν πηγαίναμε κάνα δυο ημέρες να τις καθαρίσουμε, γιατί κάτι έτυχε, δεν μπορούσες να πλησιάσεις από τη βρώμια!

Πιο κάτω βρήκαμε τους αγριοπελεκάνους, τους ροδοπελεκάνους, τους νανόκικνους, τα φλαμίνγκο, τις υδρόβιες χελώνες. Σε όλη βέβαια τη βόλτα πιστοί συνοδοί ήταν τα σκυλιά του Κέντρου, τα οποία, όπως μας εξήγησε ο Γιάννης, κάποιοι τα εγκαταλείπουν εκεί νομίζοντας ότι είναι άσυλο για αδέσποτα.

Κάποια στιγμή ακούσαμε ένα δυνατό κροτάλιασμα πάνω από τα κεφάλια μας, υπήρξε μια μικρή ανησυχία στο πλήθος και η διαβεβαίωση του ξεναγού: «Μη φοβάστε, είναι οι Δημόσιοι υπάλληλοι του Κέντρου μας». Γελώντας μάς εξήγησε ότι οι πελαργοί του Κέντρου, οι... «δημόσιοι υπάλληλοι», ζούνε απελευθερωμένοι και, παρόλο ότι η ΔΕΗ τους έβαλε καλθά πάνω από τις κολώνες, για να φτιάξουν φωλιές, αυτοί έφτιαξαν φωλιές επάνω και έξω από τα κλουβιά και τώρα του θύμιζαν

ότι έφτανε η ώρα για φαγητό. Ένα άλλο παράξενο γεγονός, που δικαιολογώ τον τίτλο τους, ήταν ότι δεν μετανάστευαν το χειμώνα τα γονεϊκά ζευγάρια, ενώ αποδημούσαν οι νεοσσοί. Έμεναν ευλαβικά και κρατούσαν τη θέση με κρού και βροχές. Να δεις, ποιο άλλο ζώο μου θυμίζει!... Τον... Α, ναι, τον... homo politicus!

Ας σοβαρευτούμε, όμως, και ας αναλογιστούμε ότι όλο αυτό το Κέντρο περιθαψής, το άλλοτε κόσμημα των Βαλκανίων, τουλάχιστον, σήμερα λειτουργεί χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα, το έκοψε η ΔΕΗ, διότι δεν βρέθηκαν χρήματα να πληρωθεί ο λογαριασμός και συγχρόνως έχουν προκύψει κτηριακές δυσλειτουργίες λόγω κακοτεχνιών. Για τον Γιάννη Πουλτόπουλο και αυτά ακόμη δεν στάθηκαν ικανά να του αλλάξουν τη διάθεση για προσφορά στο περιβάλλον. Όλο αυτό το Κέντρο λειτουργεί χωρίς φως, αλλά φωτίζεται από τη λάμψη της θέλησης του Γιάννη. Θα μπορούσε να πει κανείς πως ως... χριστιανό, θα μπορούσαν να τον ανακηρύξουν νεομάρτυρα μετά θάνατο, αν ήταν στο... Κόμμα, θα τον ανακήρυτταν αγωνιστή και ήρωα της εργατικής τάξης και ως οικολόγο, ίσως θα τον κατηγορούσαν ότι δεν κάνει καλά τη δουλειά του και πρέπει το Κέντρο να κλείσει ή να φύγει αυτός, για να έρθουν οι άλλοι... Την ώρα που γινόταν η

ξενάγηση, του τηλεφώνησαν από Νέα Σμύρνη, για να του στείλουν κάποιο πουλί, ενώ στο δωμάτιο με το βιβλίο εντυπώσεων υπήρχαν χαρτόκουτα με πουλιά με χθεσινή ημερομηνία αποστολής από Αθήνα, δηλ. πλήρης η λειτουργία του Κέντρου!

Θεωρώντας, λοιπόν, ότι είναι επιβεβλημένο για κάθε άνθρωπο με ανησυχίες για τα περιβαλλοντικά θέματα, που πιστεύει ότι τα πράγματα στη φύση δεν πάνε καλά, ότι το περιβάλλον έχει χάσει τη δυνατότητα να επουλώνει τις πληγές που του προκαλούμε, που βλέπει να χάνονται είδη ζώων και πουλιά να χάνονται στα μάτια του, να επισκεφτεί το ΕΚΠΑΖ στην Αίγινα, όχι στο προσεχές μέλλον, αλλά... χθες, όσο ακόμη έχει δύναμη και αγωνίζεται αυτός ο «τρελός» ακτιβιστής Γιάννης Πουλτόπουλος. Για το ΕΚΠΑΖ η επίσκεψη ανθρώπων, που ενδιαφέρονται για τη φύση, είναι σαν το οξυγόνο για τον άνθρωπο, είναι η επιβεβαίωση ότι κάποιον ενδιαφέρουν αυτά που κάνουν εκεί, είναι ο λόγος για να συνεχίζουν το έργο τους.

Πιστεύω ότι όλες οι περιβαλλοντικές οργανώσεις πρέπει να διατρανώσουν τις φωνές τους στην κοινωνία, για να βοηθηθεί το ΕΚΠΑΖ Αίγινας όσο πιο γρήγορα γίνεται.

Καβούρης Κυριάκος